Súd:	Okresný súd Košice okolie
Spisová značka:	8C/140/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7507206890
Dátum vydania rozhodnutia:	13. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Ľubica Adamčíková
ECLI:	ECLI:SK:OSKE3:2013:7507206890.12

Rozhodnutie

Okresný súd Košice-okolie sudkyňou JUDr. Ľubicou Adamčíkovou v právnej veci navrhovateľov: 1. M. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XXX/X, Č.L. a 2. I. Q., nar. X.X.XXXX, bytom I. XXX/X, Č., zast. zákonnou zástupkyňou M. Q., obidve žalobkyne právne zast. JUDr. Petrom Szárszoiom, advokátom, so sídlom Štefánikova 8, Michalovce proti odporcovi: B. I., nar. X.X.XXXX, bytom M. XXX/XX, O., zast. JUDr. Alexandrom Farkašovským, advokátom, so sídlom Pri jazdiarni 1, Košice, v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke v 1.rade náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 3 000,00 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd návrh zamieta.

Návrh navrhovateľky v 2.rade zamieta.

Odporca je povinný zaplatiť trovy štátu na účet tunajšieho súdu vo výške 298,80 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť na účet tunajšieho súdu trovy konania vo výške 345,96 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Účastníkom sa náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľky v 1. a 2.rade sa upraveným návrhom domáhali, aby odporca bol zaviazaný zaplatiť im nemajetkovú ujmu, každej po 15 000,00 eur, a to za stratu manžela navrhovateľky v 1.rade a otca navrhovateľky v 2.rade.

Odporca s podaným návrhom nesúhlasil a žiadal ho v celom rozsahu zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, svedkov, znaleckým dokazovaním, znalkyne z odboru zdravotníctvo-odbor psychiatria MUDr. Terézie Rosenbergerovej, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Dňa 22.11.2006 v čase o 17.00 hod. odporca riadil osobné motorové vozidlo zn. Mazda 121 v obci N., kde pri jazde od obce Q. na štvorramennej križovatke nerešpektoval dopravnú značku „STOJ - daj prednosť v jazde“ a nedal prednosť v jazde nákladnému motorovému vozidlu zn. MAN, ktoré viedol vodič W. N. a ktoré v tom čase sa pohybovalo v smere od Sečoviec, ktorým bol pri prechádzaní touto križovatkou zachytený. V dôsledku následnej zrážky utrpel spolujazdec vo vozidle B. Q.Ž. poranenia, ktorým po prevoze do nemocnice toho istého dňa podľahol. Týmto svojím konaním spáchal prečin usmrtenia podľa

§ 149 ods. 1, ods.2, písm. a/ Trestného zákona a bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov, s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní štyroch rokov. Zároveň mu bol uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidla všetkého druhu na dobu štyroch rokov. Poškodená M. Q. bola s nárokom na náhradu škody odkázaná na občiansko-súdne konanie.

Navrhovateľka v 1.rade uviedla, že manželstvo s B. Q. uzavrela dňa 29.4.2006 a dňa 22.11.2006 sa stala dopravná nehoda, pri ktorej zahynul jej manžel. Dňa 3.8.2006 sa jej narodila mal. I.-navrhovateľka v 2.rade, ktorá v čase smrti mala tri a pol mesiaca a svojho otca nepozná. Po uzavretí manželstva, teda aj v čase dopravnej nehody, bývala s manželom so svojimi rodičmi a ona bola v tom čase na materskej dovolenke a poberala rodičovský príspevok spolu s rodinným prídavkom v sume 5 100,00 Sk. Jej manžel, B. Q., bol v tom čase zamestnaný v Školskom poľnohospodárskom podniku v Zemplínskej Teplici ako kŕmič a podľa udania navrhovateľky v 1.rade jeho príjem bol cca 9 800,00 Sk mesačne, avšak tento príjem jej manžel nedostal, keďže bol zamestnaný iba pár týždňov. Predtým bol evidovaný na úrade práce. Ďalej navrhovateľka uviedla, že jej manžel bol šikovný, spoliehala sa naňho keď bolo treba niečo vybaviť a nemal žiadne zdravotné problémy, ktoré by mu znemožňovali pracovať. Po jeho smrti musela žiť výlučne zo svojho príjmu spolu s maloletým dieťaťom. Nastali u nej psychické problémy a ambulantne sa liečila po dobu jedného roka u MUDr. Evy Madošovej. Ďalej tvrdila, že si musela požičiavať peniaze, pretože smrť jej manžela zasiahla do jej života po finančnej aj psychickej stránke. Uviedla, že manžel jej aj dcére veľmi chýba, keďže je často sama doma, pretože jej rodičia pracujú. Ďalej navrhovateľka uviedla, že zo situácie po dopravnej nehode sa spamätala po mesiaci a začala navštevovať psychiatrickú ambulanciu a že je rada, že má maloleté dieťa. Stratou manžela prežila veľkú traumu a následky jej zostali dodnes, keď počuje o dopravnej nehode celá sa roztrasie. Ďalej uviedla, že pred dopravnou nehodou spolu s manželom poberali dávku v hmotnej núdzi vo výške 4 800,00 Sk a aktivačný príspevok vo výške 1 900,00 Sk. Rodičom prispievali sumou 3 000,00 Sk.

Odporca potvrdil, že svojím konaním spôsobil dopravnú nehodu, za čo bol aj odsúdený a rozhodnutie sa stalo právoplatným, keďže odvolanie nepodal. Po dopravnej nehode sa snažil poškodeným pomôcť a nakladať ľudí do sanitky, ktorú privolali ľudia z poškodeného vozidla. Sám sa dal ošetriť až po piatich hodinách od nehody a do tej doby čakal pri aute. Po jednej hodine bol prepustený z nemocnice, ale vrátnik ho upozornil, aby sa nezdržiaval v nemocnici, keďže sú tam ľudia, ktorí ho chcú fyzicky napadnúť. Z toho dôvodu mal strach sa s navrhovateľkou skontaktovať a prejaviť jej ľútosť. Toto učinil až na pojednávaní dňa 14.11.2008. Keďže nemal dostatok finančných prostriedkov nemohol uhradiť náklady, ale po požičaní peňazí zo slovenskej sporiteľne všetky pohrebné náklady uhradil. Poukázal na skutočnosť, že jeho manželka je nezamestnaná, nemá žiadny príjem a má 4 deti, ktoré s nim žijú v spoločnej domácnosti. Je zamestnaný v U.S.Steel Košice a jeho priemerný mesačný príjem činí asi 764,00 eur.

Vypočutý svedok W. I. - otec manželky odporcu uviedol, že je v príbuzenskom pomere s odporcom ako aj s navrhovateľkou v 1.rade, keďže jej otec je jeho bratrancom. Uviedol, že rodina navrhovateľky v 1.rade a jeho rodina mali dobré vzťahy, a to do doby dopravnej nehody. Dovtedy sa vzájomne stretávali a mali dobré rodinné vzťahy. K dopravnej nehode a k jej vzniku sa vyjadriť nevedel. Uviedol však, že čo sa týka finančných pomerov rodiny navrhovateľky v 1.rade, k tomu podotkol, že manželmi boli po dobu 8-9 mesiacov. Finančne boli zabezpečovaní zo strany rodičov navrhovateľky, keďže manžel navrhovateľky v 1.rade bol zamestnaný len na krátku dobu a dlhší čas bol nezamestnaný. Z toho dôvodu ich finančne zabezpečovala rodina navrhovateľky. Ďalej uviedol, že asi tri mesiace pred smrťou B. Q. spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej bola vážne poškodená aj jeho dcéra, teda manželka odporcu. Asi týždeň bola hospitalizovaná v nemocnici v Trebišove, avšak rodina nebohého manžela navrhovateľky v 1.rade sa jej vyhrážala zbitím, príp. iným fyzickým útokom, museli zabezpečiť jej prevoz z nemocnice v Trebišove do nemocnice v Košiciach. Tak isto sa rodina navrhovateľky v 1.rade po nehode vyhrážala aj jeho zaťovi - odporcovi. Od tej doby sú vzťahy medzi oboma rodinami narušené a nie sú už v kontakte. Podotkol, že následkom dopravnej nehody nie je postihnutá iba rodina navrhovateľky, ale taktiež aj rodina odporcu, keďže zdravotne utrpela aj jeho dcéra - manželka odporcu, ako aj samotný odporca, keďže po dopravnej nehode sa zmenilo jeho správanie. Poukázal aj na zlú finančnú situáciu rodiny odporcu, ktorá mu musí finančne vypomáhať, keďže rodina má veľa pôžičiek súvisiacich s výstavbou rodinného domu.

Vypočutý svedok A. I. - syn odporcu taktiež potvrdil, že vzťahy medzi rodinou navrhovateľky v 1.rade a rodinou odporcu boli dobré, avšak po dopravnej nehode sa narušili a toho času nekomunikujú. Uviedol,

že v júli 2008 uvidel na zábave v obci N. navrhovateľku. Nevedel však uviesť s kým tam bola a ako sa bavila.

Odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v priebehu konania uviedol, že navrhovateľka využíva túto nešťastnú udalosť len na účel ďalšieho finančného obohatenia sa. Ďalej poukázal na tvrdenie navrhovateľky v 1.rade, kde uviedla, že smrť jej manžela pôsobí na jej integritu, čo podľa odporcu samo o sebe nie je dôvodom ani nemôže byť, nakoľko každá smrť pôsobí na blízkych príbuzných, takže takéto zdôvodnenie o priznaní nemajetkovej ujmy považuje odporca za neadekvátne. Je potrebné dodať, že každá smrť vyvolá určitým spôsobom prirodzenú reakciu akejsi traumy, ale poukazovať, že práve pre traumu je treba nahradiť nemajetkovú ujmu, nie je na mieste. Ďalej poukázal aj na vyjadrenia navrhovateľky, že bez rodičov prežiť život je ťažké a v tejto súvislosti poukázal na to, že dcéra - navrhovateľka v 2.rade, ktorá mala v čase smrti tri mesiace, vôbec nemohla pociťovať žiadnu citovú ujmu, neboli žiadne väzby vybudované. Z toho dôvodu vzhľadom na svoj vek nebola schopná pociťovať a uvedomovať si stratu otca. Ďalej odporca poukázal aj na skutočnosť, že dopravná nehoda sa stala v novembri 2006 a dňa 9.12.2007 sa navrhovateľka prihlásila na zoznamovacom portáli, bolo to cca 5 mesiacov po podaní samotného návrhu, kde na tomto portáli uvádzala skutočnosti o svojom súkromnom živote a uviedla, že už nie je sama, že má vážny vzťah a že dokonca bežným laickým okom sa dá z tohto výpisu zistiť pozitívna energia, teda žiadne známky negatívnej energie alebo nejakého pocitu strachu alebo nejakých negatívnych reakcií na celkovú situáciu. Táto skutočnosť nastala rok po dopravnej nehode. Z toho vyplýva, že vlastne nedošlo k zásahu do jej súkromného rodinného života, a teda v návrhu kde uviedla, že trpela úzkostnými stavmi, pocitmi strachu atď. znamená, že tieto skutočnosti vypovedala aj odborným lekárom a tieto potom lekári pretavili do svojich záverov. Taktiež tvrdenia navrhovateľky, že žila so svojím manželom spoločenským životom, čo neskôr sama navrhovateľka v 1.rade poprela, že boli s manželom vlastne väčšinou doma. Ďalej odporca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že odporca bol potrestaný v trestnom konaní, bol uznaný za vinného, avšak išlo o nedbanlivostný trestný čin, ospravedlnil sa navrhovateľke či už v písomnej, resp. v ústnej podobe a zaplatil aj náklady za pohreb. Navrhovateľky v 1. a 2. rade nepreukázali v podstate zásah do ich súkromného rodinného života aj vzhľadom na uvedené skutočnosti, čo potvrdila aj navrhovateľka v 1.rade, že asi rok a pol po nešťastnej udalosti navštevovala úplne bežným spôsobom zábavné zariadenia, resp. diskotéky a zábavy v mieste trvalého pobytu, čo len dokazuje skutočnosť, že tento zásah do jej súkromia alebo rodinného života nebol taký aký deklaruje navrhovateľka v 1.rade.

Navrhovateľka v 1.rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že jej návrh je dôvodný, odporca zodpovedný za vznik nemateriálnej ujmy v sfére navrhovateľky v 1.rade, ktorá je nesporná, odkaz vzniknutej traumy u navrhovateľky je prakticky neodstrániteľný. Právo navrhovateliek, teda právo na ochranu súkromného a rodinného života, bolo zjavne porušené a ide o zásah veľkej intenzity a rozsahu, kde v podstate stratili milovanú osobu, otca a manžela.

Vypočutý svedok M. S., otec navrhovateľky v 1.rade a starý otec navrhovateľky v 2.rade, uviedol, že známosť jeho dcéry s B. Q. trvala asi tri roky a po uzavretí manželstva žili ako manželia osem mesiacov. V čase dopravnej nehody navrhovateľka v 1.rade mala tri mesiace a niekoľko dní. Po uzavretí manželstva navrhovateľka aj s nebohým manželom žili spolu s nimi v jednej domácnosti. Podľa neho išlo o riadne fungujúcu rodinu, pričom potvrdil, že pred smrťou bol jeho zať-B. Q. len jeden mesiac zamestnaný. Podľa neho B. Q. bol človek, ktorý sa vedel finančne postarať o rodinu a riadne ju zabezpečiť. Po smrti manžela sa u navrhovateľky v 1.rade prejavili vážne depresie a navrhovateľka v 1.rade je v ambulantnom ošetrení a poberá lieky. Navrhovateľka v 2.rade je úzko naviazaná na svoju matku z dôvodu straty otca, púšťa si kazety zo svadby rodičov, navštevuje cintorín, pričom si kladie otázku, prečo ona nemá otca. Smrť zaťa zasiahla do života navrhovateľky tak, že navrhovateľka nevie nadviazať nový vzťah. Taktiež potvrdil, že vzťahy medzi rodinou navrhovateľky a odporcom sa narušili.

Vypočutá svedkyňa W. S. - matka navrhovateľky v 1.rade, v podstate potvrdila skutočnosti uvádzané jej manželom M. S.. Aj vypočutí svedkovia Ľ. Q.- strýko nebohého B. Q. a C. Q.Ž., krstná matka nebohého B. Q. potvrdili, že smrť manžela navrhovateľky v 1.rade zasiahla do jej života a života jej dcéry.

Navrhovateľky prostredníctvom právneho zástupcu uviedli, že si uplatňujú svoj nárok v zmysle § 11 a nasl. OZ. Svojím návrhom vyvolali konanie o ochranu osobnosti a v návrhu namietajú, že porušením práva na život jednej fyzickej osoby, nebohého manžela a nebohého otca, došlo k neoprávnenému zásahu do práva na súkromie druhej fyzickej osoby, a to konkrétne u navrhovateliek v 1. a 2.rade.

Navrhovateľka v 1.rade uviedla, že odporca spôsobil dopravnú nehodu, za ktorú bol aj odsúdený. Zásah do súkromia navrhovateľky spočíval v úplnej deštrukcií jej rodinnej väzby spôsobenej usmrtením člena rodiny - jej manžela ako aj živiteľa rodiny a otca maloletého dieťaťa. Citová a sociálna väzba medzi nebohým a navrhovateľkou riadne fungovala, a preto strata bola pre navrhovateľku náhla, nečakaná a po stránke citovej veľmi bolestivá. Bolesť nad stratou u nich naďalej pretrváva. Z pohľadu citovej a sociálnej oblasti táto ujma je rozsiahla, pretože nezasiahla iba jednu. Je trvalá, ničím nenahraditeľná. Morálne nejakým ospravedlnením túto ujmu nemožno nahradiť ani finančne.

Ustanovená znalkyňa z odboru psychiatria MUDr. Terézia Rosenbergerová vo svojom znaleckom posudku uviedla, že smrť B. Q. bola tragická, nečakaná, na prechodnú dobu ovplyvnila celú rodinu, predovšetkým manželku - navrhovateľku v 1.rade. Táto po smrti manžela sa prechodne liečila na úzkostne depresívnu poruchu. Ovdovenie v takom mladom veku na začiatku manželstva, prítomnosť maličkého dieťaťa, predstavujú závažnú traumatickú situáciu, musia poznačiť každú ženu. Jej dcéra I. bola v čase smrti svojho otca niekoľko mesačná ani otca ani problematiku smrti vzhľadom na svoj vek nemohla rozpoznať. Dieťa v dojčeneckom veku odráža emócie svojho okolia, predovšetkým matky, zrkadlí prežívanie matky, sekundárne muselo byť znepokojené celkovou atmosférou i zhoršeným stavom matky. V čase po smrti a trvaní do minulého roka, t.j. do roku 2011, bola matka liečená psychiatrom pre úzkostne depresívnu poruchu, užívala medikamentóznu liečbu. Jej posledná kontrola u psychiatra bola v apríli roku 2011. Podľa údajov ošetrujúceho lekára- psychiatra i lekárskeho nálezu, bol v tom čase dôvodom vyšetrenia stav vyčerpania v zamestnaní, zvýšené nároky na pracovný výkon. Aktuálne má nový vzťah, s novým partnerom ďalšie dieťa, lieky neužíva. Čas smútenia po smrti manžela bol zachovaný, v tom čase prebiehajúca úzkostne depresívna porucha bola primeraná traumatickej udalosti aj veku navrhovateľky. Prejavy postraumatickej stresovej poruchy nevykazuje navrhovateľka, aktuálne nie je prítomná ani úzkostne depresívna symptomatika vyžadujúca liečbu. Maloletá I. Q. vykazuje známky miernej sociálno-emocionálnej nezrelosti, jej psychický stav je kompenzovaný, liečbu psychiatrom si nevyžaduje. Jej vyšetrenie u detského neurológa pre afektívne záchvaty s následným zmodrievaním súvisí s nezrelosťou CNS, po liečbe je stav kompenzovaný. Takéto stavy náhleho zmodrenia po záchvate plaču vykazuje mnoho detí, sú prítomné v najrannejšom detstve, rastom a zrením nervovej sústavy ustupujú. Detský psychológ nekonštatuje väčšiu potrebu zvýšenej starostlivosti, dieťa je priemerne šikovné, matke boli odporúčané výchovné opatrenia, ktoré ak bude dodržiavať, dieťa problémy nebude vykazovať. Ďalej znalkyňa uviedla, že v čase smrti B. Q. došlo u M. Q. k prirodzenej dekompenzácií stavu, stres sa manifestoval do úzkostne depresívnej poruchy, ktorý si na prechodnú dobu vyžadoval liečbu u psychiatra. Viac než rok už lieky neužíva, subjektívne problémy ustúpili. M. Q.Á. má novú rodinu, spomienky na bývalého manžela sú síce stále bolestné, neznemožňujú jej však fungovanie, založenie novej rodiny, perspektívne ani nástup do pracovného pomeru. Jej osobnostná výbava má dostatok kompenzačných mechanizmov, jej podpora zo strany širšej rodiny je ukážková, umožňuje jej primerané zaradenie sa do nového života.

Podľa § 11 OZ, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti ako aj súkromia svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 OZ, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods.1, najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 OZ, výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že ak môže byť nemajetková ujma na osobnosti postihnutej fyzickej osoby primerane vyvážená niektorou z foriem morálneho zadosťučinenia, poskytnutie príslušne morálnej satisfakcie treba uprednostniť len v tých prípadoch, kde došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere a kde intenzita tohto zásahu nie je primerane napraviteľná inými právnymi prostriedkami, treba považovať za opodstatnené a spravodlivé priznanie zadosťučinenia v peniazoch. Podľa názoru súdu ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré súd citoval,

dávajú oporu pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy pozostalým za zásah do ich osobnosti usmrtením ich blízkej osoby. Podľa názoru súdu došlo k zásahu do osobnostného práva navrhovateľky v 1.rade tak, že bola narušená celistvosť rodiny, bolo zasiahnuté do jej súkromného a rodinného života, pričom následky sú trvalé a neodstrániteľné. Okrem toho bolo zistené, že strata manžela mala nepriaznivý dôsledok aj na psychiku navrhovateľky v 1.rade. V súlade s ust. § 13 ods.3 OZ má súd za to, že v dôsledku tragickej smrti manžela navrhovateľky ide o závažnú ujmu spočívajúcu v strate manžela, pričom utrpela citovú ujmu, spočívajúcu v pocitoch smútku a šoku zo smrti milovanej osoby.

Pre určenie výšky primeraného zadosťučinenia v peniazoch sú stanovené dve kritéria, z ktorých musí súd vychádzať, a to závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, a teda samotná závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie konečnej výšky zadosťučinenia v peniazoch. Navrhovateľka v 1.rade žiadala priznať 15 000,00 eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy. Občiansky zákonník ani maximálnu ani minimálnu výšku zadosťučinenia neupravuje, upravené je iba to, že zadosťučinenie musí byť primerané, rozhodujúca je závažnosť ujmy a okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu došlo. Zmyslom zadosťučinenia nie je byť zábezpekou, zdrojom obživy ani náhrady príjmu, logicky nemôže viesť k neprimeranému obohateniu. Kritériom, ktorým sa súd riadil, neboli len okolnosti na strane navrhovateľky v 1.rade, ale aj okolnosti na strane odporcu, kde išlo o nedbanlivostný trestný čin, nie o úmyselný. Vychádzajúc zo všetkých zistených navzájom sa ovplyvňujúcich faktorov a princípu spravodlivého usporiadania vzťahov účastníkov ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch súd určil čiastku 3 000,00 eur, k zaplateniu ktorej zaviazal odporcu a v prevyšujúcej časti návrh zamietol.

Čo sa týka návrhu mal. I. Q. súd jej návrh v celom rozsahu zamietol. Súd poukazuje na skutočnosť, že mal. Karin v čase smrti svojho otca B. Q. mala tri a pol mesiaca, teda nemožno konštatovať, že by utrpela citovú ujmu, ktorú by si bola vzhľadom na svoj vek schopná uvedomovať. V danom prípade neboli preukázané také okolnosti, na základe ktorých by bolo možné konštatovať, že došlo k zásahu do práva na súkromie maloletej navrhovateľky v 2.rade v dôsledku smrti blízkej osoby. Túto skutočnosť v podstate potvrdila aj znalkyňa vo svojom znaleckom posudku.

Navrhovateľka nebola v konaní úspešná v plnom rozsahu, preto súd o trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a náhradu trov konania jej nepriznal. Taktiež náhradu trov konania súd nepriznal ani odporcovi v zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia v spojení s ust. § 150 O.s.p., keďže v danom prípade sú splnené podmienky pre výnimočné nepriznanie z dôvodov hodných osobitného zreteľa, a to vzhľadom na druh konania, charakter konania ako aj vzhľadom na sociálne aspekty navrhovateľky v 1.rade.

V konaní bolo nariadené znalecké dokazovanie a súd priznal znalkyni odmenu vo výške 298,80 eur preddavkovo zo štátnych prostriedkov.

Podľa § 148 O.s.p. má preto štát podľa výsledku konania voči odporcovi právo na náhradu trov konania, ktoré platil, t.j. 298,80 eur a k zaplateniu tejto sumy zaviazal odporcu tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O povinnosti odporcu zaplatiť súdny poplatok rozhodol súd podľa § 2 ods. 2 zák.č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Navrhovateľka bola v konaní oslobodená od súdnych poplatkov, odporca je preto podľa výsledku, t.j. pomeru, návrhom uplatneného nároku k nároku, ktorý bol priznaný, zaplatiť súdny poplatok z návrhu. Podľa pol. 7 písm. d/ Sadzobníka súdnych poplatkov v znení účinnom v čase začatia konania, bol súdny poplatok 5 000,00 Sk (165,96 eur) a 6 % z výšky uplatnenej nemajetkovej ujmy, spolu 345,96 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice - okolie. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ak povinná osoba dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.